

bo-viatge, que són cinc milions en l'any 2020 i sis milions en l'any 2021. I això, imagine's vostè el que va a incentivar la demanda del turisme fora del que siga l'Imerso, etcètera.

És a dir, el que és demanda més oberta.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Però, a més, 4,5 milions als ajuntaments per a destinacions segures, És a dir, s'està fent un gran esforç perquè sabem com és d'important el turisme per a nosaltres. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Sí, escoltarem la diputada Ana María Cerdán, que *(ininteligible)* ...la pregunta. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Cerdán Martínez:

Gracias, señor presidente.

Un tema bastante preocupante para nuestras provincias es el ocio nocturno, el cual está muy ligado a nuestro turismo así como a nuestra hostelería. Una de las grandes quejas en esta situación del COVID es el cierre total que se decretó fechas atrás y que la semana pasada se amplió a veintidós días más, con más o menos criterio y muy discutible por las pérdidas que está generando al sector.

Las diferentes asociaciones que representan a los empresarios del ocio nocturno han solicitado a sus respectivos ayuntamientos la modificación de la licencia por la situación que están atravesando en estos momentos, y a su vez los ayuntamientos derivan esa decisión a la Generalitat.

Solicitan, en concreto, permitir la apertura provisional de los locales de ocio como establecimiento de hostelería hasta que se levanten las medidas de cierre y suspensión de actividades.

Asimismo, la solicitud de poder al menos utilizar los establecimientos de ocio nocturno en las terrazas, que no el interior de los locales, de forma similar a los bares y cafeterías.

¿Para cuándo? ¿Para cuándo se tiene previsto agilizar la concesión y tramitación, modificación de licencias de actividad afectadas al COVID-19 que en estos momentos están pendientes, y las solicitudes de compatibilidad de actividades en un mismo local? ¿Para cuándo, señorías? *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà l'honorable *consellera* de sanitat.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Señoría, esa medida fue adoptada en el seno del consejo interterritorial, con la unanimidad de todas las comunidades autónomas. Y no se levantará nunca esa medida hasta que el consejo interterritorial no la levante.

Nosotros establecimos un vencimiento de veintidós días que vamos prorrogando, porque así se nos indicó por la abogacía que había que poner un límite. Pero no se levantará esa medida hasta que no lo acuerde el propio consejo. El resto no es competencia de la Generalitat. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuarem amb la sessió de control, senyories, ara amb la pregunta que farà la síndica del Grup Parlamentari Unides-Podem, la il·lustre diputada Naiara Davó.

Escoltarem la síndica del Grup Parlamentari Unides-Podem. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, senyories.

Bon dia, president.

Consell.

Estem a les portes de la negociació dels pressupostos i totes sabem que no van a ser uns pressupostos normals, perquè van a ser uns pressupostos per determinar la dècada valenciana. Fa cinc anys, vam començar a construir eixe nou camí, eixe camí de serveis públics valencians, de drets i de protecció a les majories. Un camí que ara s'ha demostrat més encertat que mai.

I totes sabem que hauria passat amb el tàndem dretà al govern valencià, ho estem veient a la capital, en capacitat, desgovern i desprotecció. I és que al final, president, no hi ha més cec que qui no vol veure, que l'enfortiment d'allò públic i els esforços col·lectius són l'única garantia de protecció.

I aquesta terra i aquest govern està mostrant una alternativa que ja demostra la seua fortalesa amb fets. La via valenciana, que ja comença a ser exemple per al conjunt d'Espanya, a pesar que a molts els pesa.

Tanmateix, encara hi ha qui continua pregonant que desfer el camí és el que deuríem fer, i pregona, a més, perquè els seus negocis particulars puguen estar per damunt de l'interés general.

En aquesta terra ja sabem que això no tornarà a passar, perquè aquest govern és la millor garantia, com hem dit, per protegir les majories, ampliar els drets i ara liderar un creixement que siga per a totes i no sols per a unes poques.

Deia el jutge del Tribunal Suprem americà, Oliver Wendell Holmes, que els impostos són el preu que hem de pagar per tindre una societat civilitzada. Nosaltres anem una miqueta més enllà i afirmem que la justícia fiscal és el preu que hem de pagar per tindre una societat justa i igualitària.

És l'única ferramenta que tenim, com a societat, per a corregir les desigualtats generades pel mercat. És l'única ferramenta útil que tenen aquells més acabats per cooperar amb el seu país. I és que sense justícia fiscal, no hi ha justícia social.

El Botànic ha de seguir sent valent, president, ha de seguir sent eixe govern que transmeta als poderosos que no hi ha privilegis fiscals i als vulnerables que tinguen una mà per a sostindre's. Repartir els esforços de la reconstrucció passa per crear noves figures de solidaritat col·lectiva.

Ho hem aprovat al debat de política general, amb una resolució capdavantera, com s'ha anomenat, en base a una nova política fiscal verda i una major progressivitat, perquè els que més tenen contribuïsquen amb el que els pertoca.

Ho hem de fer valer i ha de ser, a més, un tret distintiu. Mentres altres continuen i segueixen trencant eixa cohesió territorial, amb el *dumping* fiscal i (*inintel·ligible*) ... a les fortunes, ací fem justícia, eliminem privilegis i treballem per un model de cohesió social i territorial, que a més siga avantguarda per al conjunt d'Espanya.

Ens toca fer una política d'ingressos ambiciosa, que ens permeta tindre els recursos necessaris per a relançar la nostra terra, perquè totes espentem en la mateixa direcció. I hem de correspondre els esforços col·lectius que ha fet la ciutadania des de les institucions.

Amb la pandèmia, el primer gran debat de política econòmica que es va donar a Europa ha sigut com afrontar els enormes nivells de deute que anaven a vindre. Hem vist els països defensors de l'austeritat, ara mal anomenats frugals, que es van negar, juntament amb Alemanya, a mutualitzar el deute, que no és altra cosa que compartir els esforços i solidaritat.

I si com resoldre el deute públic ha estat el camp de disputa política a nivell internacional, a nivell estatal i autonòmic, la pregunta és: ¿com distribuïm els esforços?

Des de les dretes i les ultradretes, ja han apostat de nou per la seua recepta clàssica que l'anterior crisi va suposar que el nivell d'endeutament s'afrontara amb l'austeritat en les polítiques públiques generant uns grans nivells de desigualtat.

Les pujades impositives dels populars ja sabem el que van comportar, que van fer un sistema fiscal encara més injust

privilegiant els que més tenien, cap a un sistema anquilosat en deduccions fiscals superposades i sense cap control, que era un embornal de recursos per on s'escapaven les grans fortunes sense escrúpols.

Quan l'acumulació del capital ha superat les rendes del treball, després del desmantellament global de la protecció laboral, es fa inqüestionable i inajornable la redistribució fiscal.

Les polítiques d'ingressos han de ser tan importants com les polítiques d'inversió per poder continuar construint la comunitat del segle XXI. Vénen temps molt difícils i el rumb marcat pel Botànic ha de ser clar: pressupostos expansius, botànics i amb una prioritat clara, la justícia fiscal.

Sabem que estem per davall de la pressió fiscal a Europa. El nostre sistema estatal i autonòmic té marge per a buscar noves figures impositives que ens facen avançar com a societat. La fiscalitat és l'eina. El fi és la justícia. Fem un pas endavant amb valentia, reduint els trams més baixos de l'IRPF per pujar i crear un nou tram per a les rendes més altes. De la mateixa forma, podem caminar cap a un impost a la banca en coordinació amb el govern central perquè recaiga en els comptes públics valencians o amb una taxa als pisos buits de persones jurídiques, incrementar l'impost al patrimoni.

Les polítiques d'ingressos progressives són una inversió rendible per a les nostres famílies, amics i per al conjunt de la societat. És una inversió que ens assegura que, si una pandèmia assola el món, com a societat i com a país ens cuidem, perquè està clar que el virus no distingix entre classes, però les conseqüències, sí. Per tant, apostem per polítiques d'ingressos progressives, que són el pacte que diposita la confiança (*inintel·ligible*) ... nosaltres, són el compromís amb els nostres compatriotes i amb les generacions del futur.

Per aquesta raó, li pregunte, president: si considera que les noves polítiques d'ingressos i la justícia fiscal han de ser una prioritat per a aquest govern.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Recorde a les senyories que, en acabar esta sessió de control, passarem a votar els punts debatuts el passat dimarts, les votacions sobre les PNL.

Té la paraula per a respondre el president del Consell, l'honorable Ximo Puig.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Davó.

Efectivament, els impostos són un sinònim de democràcia, són un sinònim de civilitat. I la progressivitat és simplement un exercici de coherència amb la Constitució.

I, en eixe sentit, és el que hem estat treballant durant temps i el que hem de continuar avançant. Hem de continuar avançant després que els primers anys adoptarem eixes mesures de les quals abans ja li parlava al senyor Ferri que van fer que un milió i mig de valencians i valencianes pagaren menys.

I, després, també vam introduir nous criteris per a impostos que estaven, però que estaven, d'alguna manera, alliberats en el seu impost definitiu. Per tant, eixa és la qüestió i, en eixe sentit, anem a continuar treballant, perquè no pot ser d'altra manera.

En este moment, necessitem, a més a més, harmonitzar també la situació fiscal i això és el que dia abans en la intervenció del senyor Ferri. És fonamental saber exactament quin va a ser el marc fiscal espanyol, perquè és molt important saber que si se van a situar alguns impostos de caràcter estatal, és important que ho sapiguem per tal d'orientar adequadament la fiscalitat.

En la fiscalitat no se pot improvisar, perquè la fiscalitat, fins i tot, en moments determinats, pot ser injusta pensant que és justa. I això cal vore de quina manera se fa en un moment en el qual, a més a més, necessitem que les empreses invertisquen, se reactiven i creen espais de treball.

Per tant, tot això cal fer-ho amb tot el seny, el treball. Intentar entre tots fer el que corresponga per eixos grans objectius. L'objectiu és la justícia social. L'objectiu és l'ocupació. L'objectiu és la sostenibilitat. I, després, la resta són instruments, i els instruments s'han d'aplicar de la manera que siga més útil en cada moment.

I jo sí que li vull dir que algunes mesures en la llei de mesures fiscals, que s'aprovarà en els propers dies, hi ha... algunes deduccions fiscals que després poden ser completades. Però algunes ja estan presents i són positives precisament per a aquelles persones que tenen més dificultats; per exemple, per a les famílies residents en municipis en risc de despoblament, d'entre 300 i 540 euros; a les víctimes de violència de gènere, fins al 25% del total del cost del lloguer de la vivenda habitual o el tipus superreduït del 4 % per a l'adquisició de vivenda als treballadors i treballadores afectats per ERTO perquè no els penalitze les ajudes rebudes, i també a aquells que fan donacions de material sanitari i equips de protecció i ajuden a la investigació de la COVID. Per tant, eixa és l'acció que volem fer.

I, sobretot, la gran qüestió fiscal sense dubte és acabar amb el frau fiscal. El que deteriore més la societat és precisament..., la democràcia és precisament el frau fiscal i tot el que això porta arrossegat.

Entre l'any 2016 i l'any 2019 hem recuperat ja 335 milions d'euros. I ara estem capficats també en eixe pla contra el *dumping* fiscal en col·laboració amb l'Agència Estatal Tributària. Aquelles persones fiscals o..., -perdó- privades o societàries que fan un trasllat del seu domicili d'una manera errònia, no adequada a la llei, i que això ens permet..., ja en estos moments hem recuperat 14 milions i tenim en estos moments 21 procediments oberts. Eixa és la qüestió fonamental, acabar també en el que hi ha de forat fiscal en Espanya, que això és una qüestió que hem d'aconseguir i cal

buscar una certa harmonització amb nous impostos perquè no se faja *dumping* fiscal. Eixa és una qüestió fonamental.

Per tant, nosaltres anem a treballar essencialment en eixa línia de justícia fiscal, d'intentar avançar en tot el que signifique la progressivitat, també estudiant nous impostos perquè la societat canvia i, fins i tot, readequant altres que probablement en estos moments ja no tenen la mateixa virtualitat que tenia en el passat, i crec que ho hem de fer. Ho hem de fer, sobretot tenint en compte la situació econòmica que vivim i tenint en compte que no se pot improvisar en esta qüestió.

Jo acabaria la intervenció este matí..., crec que tots o totes hem llegit a Mafalda -ahir va morir Quino-, i Mafalda que, en els moments que no era fàcil, era feminista i sempre crítica, entre altres coses, dia una cosa en un acudit que està molt bé, diu: «Y el que no haya entendido nada que levante la mano». Era Manolito, i Manolito alça la mà. I diu: «Veamos, Manolito, ¿qué es lo que no has entendido?» «Nada desde marzo hasta ahora».

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Senyories, finalitzat el punt huité de la sessió de control, passariem a la votació.

Han votat ja telemàticament, d'acord amb la resolució que vam aprovar unànimement, molts diputats i diputades. Ara només poden votar aquells que no hagen votat telemàticament i que estan presents ací en l'hemicicle. Només poden votar aquells que encara no ho hagen fet.

Senyories, anem a votar el punt 2 de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre mesures de recolzament a les infraestructures científiques i tècniques singulars, presentada pel Grup Socialista, amb l'esmena transaccional del Grup Parlamentari Ciudadanos. Punt 2 de l'ordre del dia. Senyories, comença la votació. 43 vots favorables que, sumats als 45, fan un total de 88 vots favorables; 5 en contra que, sumats als 5, fan 10 en contra; 0 abstencions. Queda aprovada la proposició no de llei amb l'esmena transaccional.

Passem, senyories, a votar el punt tercer de l'ordre del dia, que és la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la incorporació d'una infermera o infermer escolar, iniciativa que presenta el Grup Parlamentari Popular. Senyories, comença la votació. Senyories, 28 vots favorables que, sumats als 19, fan un total de 47 vots favorables; 30 en contra que, sumats als 22, fan un total de 52 vots en contra. No s'aprova la proposta de resolució.

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és quart. Anem a votar la presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre mesures front al fenomen de l'ocupació il·legal que ha presentat el Grup Parlamentari Ciudadanos. Senyories, comença la votació. 19 vots a favor que, sumats als 28, fa un total de 47 vots a